

Cihadın Sebepleri

Musa Ebu Cafer

22 Ara, 2017

<https://ilimvecihat.com>

بسم الله الرحمن الرحيم

Değerli kardeşlerim neden cihad ediyoruz? Neden kanlar dökülüyor, çocuklar yetim, kadınlar dul bırakılıyor? Mallar harcanıyor, değerli şeyler bu uğurda feda ediliyor... Sebep nedir? Amaç nedir? Bir Müslüman evini, yurdunu, eşini, çocuklarını, ana babasını, dostlarını, işini ve her türlü değer verdiği şeyleri bırakıp ta bilmediği, tanımadığı, yabancı olacağı ve kendisini ne gibi tehlikelerin beklediğini bilmediği cephelere neden gider ve savaşır? Kur'an'ı Kerim'de yüzden fazla ayet var ki ya cihadı emreder, ya faziletini anlatır ya da cihadı terk edenleri tehdit eder. Bunun sebebi nedir?

Konumuza geçmeden önce, şu an yaşadığımız duruma bir göz atalım:

Bugün Müslümanlar, uzun senelerdir İslam hilafet sistemini yitirmişlerdir. Müslümanlar uzun zamandan beri halifesiz yani başsız yaşamaktadırlar.

İslam ahkamı olan şariat kaldırılmış, yerine beşer ürünü olan kâfirlerin koydukları yasa ve kanunlar getirilip hakim kılınmıştır.

İslam toprakları dışarıdan asli kâfirler ve içeriden mürtedler tarafından işgal edilmiş, yer altı ve yer üstü zenginlikleri yağmalanmış, hatta bu servetler İslam evlatlarının batılılaştırılmasında yani Allah'ın hak dini olan İslam'ın yok edilmesi yolunda harcanmaktadır.

Müslümanların, dinlerini yaşamak istemeleri suç sayılmakta, bu sebeple birçok coğrafyada kadın, çocuk ve yaşlı demeden öldürülmekte, yurtlarından sürgün edilmekte ve hapsedilmekteler. Kısacası Müslümanlar kendi yurtlarında garip yaşamaktalar.

Bunun gibi, daha başka sebepler sayabiliriz. Bütün bu cürümler, düne kadar başlarında İngilizlerin ve Fransızların olduğu batı alemi eliyle, bugün ise Amerika ve NATO güçleri ve bunlara uşaklık yapan yerli mürtedler tarafından işlenmektedir.

Hakim'in, Buhari ve Müslim şartlarına uygun, rivayet ettiği hadiste Peygamber efendimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*), Muaz bin Cebel'e dedi ki:

إِنْ شِئْتَ أَنْبَأْتُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَ عَمُودِهِ وَ ذُرْوَةِ سَنَامِهِ

İstersen sana işin başını, direğini ve zirvesini haber vereyim..

بلى يا رسول الله

Evet tabi ki Ey Allah'ın Rasûlü! deyince dedi ki:

أما رأس الأمر فالإسلام و أما عموده فالصلاة و أما ذروة سنامه فالجهاد

“İşin başı İslam, direği namaz ve zirvesi de cihadtır.” Peki bu zirve olan cihad amelini niçin yaparız?

Birincisi: Allah'ın sözünün yüce olması için cihad ederiz.

Buhari'nin rivayet ettiği hadiste Peygamber efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'e bir adam gelir ve derki:

الرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلْمَغْنَمِ وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلذِّكْرِ وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيَرَى مَكَانَهُ

“Adamın biri ganimet elde etmek için savaşıyor, başka bir adam anılsın diye savaşıyor, başka bir adam gösteriş için savaşıyor.” Başka rivayette:

يُقَاتِلُ شَجَاعَةً وَ يُقَاتِلُ حَمِيَّةً وَ يُقَاتِلُ رِيَاءً

“Cesaretini göstermek, ırkçılık yapmak ve gösteriş yapmak için savaşıyor.”

فَأَيُّ ذَلِكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

Hangisi Allah yolundadır?

قَالَ: مَنْ قَاتَلَ لِيَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

“Dedi ki: Kim Allah'ın sözü yüce olsun diye savaşırsa o Allah yolundadır.”

İslam şeriatı ile yönetilmeyen bir vatan için, milliyetçilik için, dünya malı elde etmek yani ganimet için, riyakarlık yani gösteriş için, izzeti nefis için savaşıyor. Bunların savaşları cahiliye savaşıdır.

Cihad, şeriatın hakimiyeti içindir. İşgal edilmiş vatani, asli kâfirlerden kurtarıp İslam dışında başka sistemlerle yönetecek yerli kâfirlere teslim etmek için yapılan savaş cihad değildir.

Allah-u Teâlâ, devletin yönetiminde Kuran'dan sonra, ne Tevratla, ne Zeburla nede İncille hükmetmeye razı olmazken, kâfir beyinlerin çıkardıkları ve uydurdukları kanunlarla hükmetmeye hayli hayli razı olmaz.

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ
فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

“İman edenler Allah yolunda savaşıır. Kâfirler ise Tağutun yolunda savaşırlar. Şeytanın dostlarıyla savaşıınız. Şeytanın tuzağı pek zayıftır.”

İman edenler Allah'ın kelimesi olan La ilahe illallah Muhammedun Rasûlullah için, yücelmesi ve hakim olması için savaşıır, değerli olan canlarını bu uğurda verirler. Haddini aşmış, İslam dinini kendisine prensip etmeyen, beşeri kanunlarla insanları yöneten tağutların uğrunda müminler değil kâfir olanlar çarpışıır. İşte bu askerler, şeytanın dostlarıdır. Şeytanın gücü ve tuzağı hakkın yanında pek zayıftır.

Cihad etmenin ikinci sebebi: Allah-u Teâlâ'nın şanını ve Peygamber efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'in onurunu korumak içindir.

Allah'a, Rasûlüne, kitabına ve dinine hakaret eden, söven ve alay ederek eziyet eden herkese karşı savaşıırız. Bu eylemleri yaptıran, imkan tanıyan ve koruyan güç ve devletlere karşıda savaşıırız.

Bu ülkeleri protesto etmek için gösteri yapmakla, ürünlerini boykot etmekle, konsolosluklarına yumurta fırlatmakla yetinilmemeli, bil fiil imkan dahilinde onlarla savaşıarak hak ettikleri cezayı vermeliyiz.

Bugün bir takım kâfirler ve rafiziler, Peygamberimize, temiz eşlerine ve pak ashabına söverek, karikatürler çizerek, iftiralarda bulunarak ve alay ederek eziyet etmektedirler. İslam'a göre böyle yapanların cezası ölümdür.

Sahabe-i Kiramın, (Allah hepsinden razı olsun) peygamberimize ne kadar bağlı olduklarını daha iyi anlamamız için sizlere üç örnek getireceğim..

Birinci olay: İfk hadisesinde, Peygamberimizin eşi ve müminlerin anası olan Aişe (radiyallahu anhum) hakkında zina iftirası atan kimseler hakkında Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) mescitte konuşma yapmış ve “Bana, aileme yönelik eziyet eden kimse hakkında beni mazur sayar mısınız? Dediğinde, Sad bin Muaz (radiyallahu anhum) kalkmış, Ey Allah'ın Rasûlü! Ben seni mazur sayarım. Eğer Evs kabilesinden ise, sana kafasını getireyim. Eğer kardeşlerimiz olan Hazreç kabilesinden ise emret onun hakkında emrini uygulayalım!” demişti.

İkinci olay: Enes (radiyallahu anhum) anlatır: Uhud savaşı gününde, Peygamberimizin etrafında yedi ensar vardı. Müşrikler peygamberimizi

öldürmek için sürekli hamleler yapıyorlardı. Peygamber efendimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bu savaşta güç duruma düşünce

من ير دهم عنا وله الجنة أو هو رفيقي في الجنة

“Bunları bizden kim savacak ona cennet vardır veya o cennette bana komşu olacaktır!” deyince, bu yedi ensar, teker teker şehid olana kadar peygamberimizin etrafında çarpıştılar...

Üçüncü olay: Peygamberimize ve pak eşlerine dil uzatan, hakaret eden ve küfreden yahudi liderlerinden Kab Bin Eşref’in haberi efendimize ulaştığında, bir gün efendimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*) minberdeyken şöyle buyurdu:

من لكعب بن الأشرف ؟ فإنه قد آذى الله و رسوله

Allahve Rasûlüne eziyet eden Kab Bin Eşref’ten intikam alacak var mı? Deyince Evs kabilesinden Muhammed bin Mesleme ve Ebu Naile (*radiyallahu anhum*) ayağa kalkmış, “Bizler ey Allah’ın elçisi” deyince onlara üç sahabe daha katılmış ve bir gece harekete geçip Kab Bin Eşref’in kafasını gövdesinden ayırmışlardır.

İlerleyen zamanlarda zengin kodamanlardan olan yahudi Ebu Rafi, Peygamberimize dil uzatınca, Hazreç kabilesinden olan Abdullah Bin Atik ve arkadaşları Haybere gidip bir gece onuda suikast ile öldürmüşlerdir.

Rasûlullah’a (*sallallahu aleyhi ve sellem*) eziyet veren kişiler hakkında Şeyh Abdurrahman Ed-Duseri (*rahimehullah*) derki: “Güç imkanına göre cihad için kuvvet hazırlamak, dinin vaciplerinden ve ikamesinin gereklerindendir.

Allah’a gerçek manada ibadet eden kişi, terk etmesini bırakın, ertelemesi veya bu konuda gevşek davranması bile caiz değildir.

Allah’a ibadet eden ve cihad etmeğe azimli olan kişi, her türlü inkarı ve sapıklığı yayan, Allah’ın vahyine dil uzatan, kalemini bu temiz dinin aleyhine kullanan bu davetçilere suikast yapan kişidir.

Çünkü bunlar Allah ve Rasûlüne eziyet eden kişilerdir. Yeryüzünün her hangi bir yerinde bu tür kâfirleri hayatta bırakmak, Müslümanlara caiz değildir.

Çünkü bunlar Peygamberimizin, öldürülmeleri için teşvik ettiği Kab bin Eşref, İbni Hakik ve diğerlerinden daha zararlı kimselerdir.

Bunların mirasçılarını bu zamanda hayatta bırakmak, Rasûlullahın vasiyetini iptal etmek, Allah'a yapılan ibadetin ihlali ve açıkça Allah'ın dinini yıkmak isteyenlere göz yummak anlamına gelmektedir.

Bu durum, Allah'ın dini için tasalanmayan ve kaygı duymayanlardan tasavvur edilir. Bu hal, Allah ve Rasûlünü sevmeye ve tazim etmeye bir eksikliktir. Gerektiği gibi ibadet edenden sudur etmez..."

Allah-u Teâlâ Tevbe Sûresinde şöyle buyurur:

"وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَتِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ *

"Eğer antlaşmalarından sonra yeminlerini bozarlar, ve dininize saldırırlarsa, küfrün önderlerine karşı savaşın. Çünkü onlar yeminleri olmayan adamlardır. (Onlara karşı savaşırsanız) umulur ki küfre son verirler."

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ مَّدْوَوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
أَتَخْشَوْنَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ أَكْبَرُ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ *

"(Ey müminler!) verdikleri sözü bozan, Peygamber'i (yurdundan) çıkarmaya kalkışan ve ilk önce size karşı savaşa başlamış olan bir kavme karşı savaşmayacak mısınız; yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer (gerçek) müminler iseniz, bilin ki, Allah, kendisinden korkmanıza daha lâyıktır."

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ
* وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ.

"Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onları cezalandırsın; onları rezil etsin; sizi onlara galip kılsın ve mümin toplumun kalplerini ferahlatsın. Ve onların (yani müminlerin) kalplerinden öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hikmet sahibidir."

İbni Kayyım (radıyallahu anhum) derki: "Peygamberi çıkarma isteklerinin olması, onlarla savaşmayı vacip kılar. Çünkü bunda peygambere eziyet vardır. Ve şu kesin olarak bilinir ki: Peygambere sövmek, onu beldesinden çıkarmaktan daha beterdir. Bu sebeple Rasûl (sallallahu aleyhi ve sellem) Mekke fethi gününde kendisini çıkaranları affetmiş, ama sövenleri affetmemiştir." (Ahkamı Ehli Zimme 1/262)

Cihad etmenin üçüncü sebebi: Yeryüzünde fitne kalmayınca ve din sadece Allah'ın oluncaya kadar savaşırsınız.

Allah-u Teâlâ Bakara suresi 193. Ayetinde şöyle buyurur:

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

“Fitne tamamen yok edilinceye ve din (kulluk) de yalnız Allah için oluncaya kadar onlarla savaşın. Şayet vazgeçerlerse zalimlerden başkasına düşmanlık ve saldırı yoktur.”

İbni Kesir (radiyallahu anhum) bu ayetle ilgili olarak derki: Allah-u Teâlâ bu ayette fitne yani şirk yok oluncaya ve din sadece Allah'ın oluncaya yani Allah'ın dini diğer dinlere galip olana kadar onlarla savaşırsınız” demektedir.

Şeyhul İslam İbni Teyymiye (radiyallahu anhum) derki: Din itaattir yani (boyun eğmedir). Eğer itaatin bir kısmı Allah'a, diğer bir kısımda başkasına olacaksa itaat tamamıyla Allah'ın oluncaya kadar savaşırsınız.” (Mecmu El-Fetava 6/427)

Buna binaen Allah'ın dinini hakim kılmak vaciplerin vacibidir. Peygamberlerin gönderiliş amacı, kitapların indiriliş gayesi budur. Kısacası *“Hakimiyet kayıtsız şartsız milletin değil, Allah'ın”* oluncaya kadar, karşı duranlara savaşmak dinimizin en önemli farzlarındanır.

Allah'ın hükmünü kabullenmeyen, hükmüne razı olmayan, beşeri sistemleri İslam şariatının üstünde tutan, halkın iradesini hayat esası edinenler, Allah'a şirk koşmuş kimselerdir. Bu gibi kimselere karşı Allah'ın dinine dönene kadar savaşmak vaciptir.

Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) Buhari'nin rivayet ettiği hadiste şöyle buyurur:

الإِسْلَامُ يَعْزُو، وَلَا يُعَلَى

“İslam üstün olur, onun üzerine üstünlük olmaz.”

Son din İslam dinidir. Bizim anayasamız Kuran ve Sünnet'tir. Dünya ve ahiret mutluluğumuz İslam'dadır. Devletimiz İslam ile yönetilir. Hukukumuz İslam ile belirlenir. Eğitimimizde, ekonomi ve ticaretimizde, emniyet ve askeri sistemimizde ve kısacası hayatımızın her alanında tatbik edeceğimiz sistem, şariat yani İslam ahkamıdır.

Haricinde bizlere dayatılan fasid, bozuk ve insanları kullara kul eden ve İslam dairesinden çıkaran, Amerika ve yandaşlarının getirip dayadıkları demokrasi ile işimiz yoktur.

Sosyal hayatımızda demokrasi ve benzeri küfür sistemleri kaldırılıp yerine İslam şeriatı getirilene kadar cihad ederiz.

Allah'a hamd ve Rasûlü Muhammed'e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.